

Betænkning

over forslag til lov om rigsretten.

(Afgivet af udvalget den 26. januar 1954).

Udvalget har holdt 3 møder og har herunder haft samråd med justitsministeren.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med nedenstående af ministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Udvalget ønsker herved særligt at fremhæve ændringsforslaget til § 68, hvorefter den for Højesteret i henhold til retsplejelovens § 218, stk. 1, gældende bestemmelse vedrørende dissenser gennemføres for rigsretten. Domme afsagt af rigsretten skal fremtidig indeholde oplysning om de forskellige meninger under afstemningen, både for så vidt angår resultatet som begrundelsen samt oplysning om stemmetal, men uden angivelse af dommernes navne. Rigsrettens afgørelser vil kunne være af stor betydning for den konstitutionelle praksis, og den bør derfor i videst muligt omfang begrunde sine domme, ligesom særopfattelser bør fremgå klart af dommen til uddybelse og forståelse af dommens resultat.

De øvrige ændringer gennemfører på en række mindre vigtige punkter regler, der nu er gældende i retsplejeloven.

Ændringsforslag.

Af justitsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 14.

1) I stk. 2, sidste punktum, erstattes det sidste ord „sagfører“ af ordene: „der kan anvendes som forsvarer for rigsretten.“

Til § 23.

2) Paragraffen affattes således:

„Indstævningen sker med 14 dages varsel. Opholder tiltalte sig på Færøerne eller i Grønland eller udenfor riget, fastsætter dog retten efter forhandling med anklageren og forsvareren et sådant varsel, som efter omstændighederne må anses for tilstrækkeligt.“

Til § 27.

3) Stk. 1 og stk. 2 affattes således:

„Stk. 1. Foreløbige undersøgelseshandlinger foretages af vedkommende underretsdommer, jfr. retsplejelovens § 694.

Stk. 2. Finder undersøgelsesretten, at det til opnåelse af undersøgelsens formål er påkrævet at foranstalte husundersøgelse, undersøgelse eller beslaglæggelse af breve eller andre papirer, kan han ved kendelse træffe bestemmelse derom.“

Til § 31.

4) Paragraffen affattes således:

„Af de i § 29 omhandlede dokumenter bliver genpart at overlevere tiltalte eller hans forsvarer, og disse er da berettigede til en passende udsættelse til at gøre sig bekendt dermed.“

Til § 32.

5) Sidste punktum udgår.